

مقدمه

از جمله بیماریهای مشترک بین انسان و حیوان تب خونریزی دهنده کریمه - کنگو می باشد نخستین مورد این بیماری در سال ۱۹۴۴ در شبه جزیره کریمه شوروی سابق و پس از آن در سال ۱۹۵۶ در کشور کنگو کشف شده که وجه تسمیه آن نیز قرار گرفت در حال حاضر این بیماری انتشار جغرافیایی گسترده ای در جهان یافته است با توجه به اینکه کشورهای همسایه ما نیز آلوده به این بیماری هستند، پدیده قاچاق دام از این کشورها به کشورمان خطر بالقوه در انتقال این بیماری از طریق دام های آلوده به شمار می رود.

عامل مولد بیماری

عامل مولد بیماری جزء ویروس بوده و از گروه آربو ویروس ها، خانواده بونیایویریده و جنس نایروویروس می باشد کنه ها بخصوص کنه های گونه سخت هیالوما نقش مهمی در انتقال این ویروس دارند این ویروس نسبت به حرارت (۵۶ درجه سلسیوس به مدت ۳۰ دقیقه) ، محیط اسیدی و مواد ضد عفونی کننده علی الخصوص کلر حساس است و براحتی از بین می رود.

راههای انتقال بیماری به انسان

- ۱ - انتقال از راه گزش کنه آلوده به ویروس، تماس و له کردن کنه با دست.
- ۲ - انتقال از راه تماس با خون، ترشحات و بافتهای آلوده در دام (بویژه دامهای مبتلایی که در هفته اول بیماری باشند).
- ۳ - انتقال از راه تماس با خون، ترشحات با مواد دفعی در انسان مبتلا بخصوص زمانی که در مرحله بیمارستانی باشد.

گروه های در معرض خطر

عموم مردم جامعه احتمال ابتلا به بیماری را دارند ولی عمده موارد در کسانی رخ داده است که در صنعت دام نقش داشته اند از جمله دامداران، کشاورزان، کارکنان کشتارگاهها، قصابها، دامپزشکان و همچنین کارکنان بیمارستانها در زمان بستری بیماران.

علائم بالینی بیماری

این بیماری در دام فقط زمانی که ویروس در خون دام وجود دارد ایجاد تب خفیف و زودگذر می نماید و علامت دیگری ندارد علائم بیماری در انسان دارای ۴ مرحله است.

۱ - دوره نهفته

طول این دوره بسته به راه ورود ویروس به بدن دارد:
الف: در حالت ابتلا از طریق گزش کنه معمولا طول این دوره یک تا سه روز است.

ب: در حالت ابتلا از طریق تماس با خون و بافت آلوده معمولا ۵ تا ۶ روز و حداکثر تا ۱۳ روز طول می کشد.

۲ - مرحله پیش از خونریزی

شروع بیماری ناگهانی بوده و حدود ۱ تا ۷ روز طول میکشد و بیمار دچار تب، لرز، سردرد شدید، درد چشم، دردهای عضلانی، گیجی، درد و سفتی گردن شده و ممکن است با علائم گلودرد، تهوع، استفراغ و بدنال آن اسهال و دردشکم و کاهش اشتها همراه باشد.

۳ - مرحله خونریزی دهنده

۳ تا ۵ روز پس از شروع علائم اولیه آغاز و ۱ تا ۱۰ روز طول می کشد و خونریزی های نقطه ای (پتشی) زیرپوستی در نواحی پوست و مخاط ها (بویژه ناحیه دهان و گلو) ایجاد میشود و با پیشرفت بیماری خونریزی ها وسیع تر شده و ممکن است به شکل استفراغ خونی و پنومونی خونریزی دهنده و دفع خون از راه ادرار مشاهده شود که نهایتا فرد دچار نارسایی کبد، کلیه و ریه می گردد. میزان مرگ و میر ۱۵ تا ۳۰ درصد است مرگ عمدتا" در هفته دوم بیماری رخ می دهد.

۴ - دوره نقاهت

پس از طی دوره حاد بیماری، از روز نهم علائم فروکش کرده و افراد بهبود یافته در هفته های سوم تا ششم از بیمارستان مرخص میشوند دوره نقاهت طولانی و همراه با ضعف است .